

Előfizetési feltételek.
Egész évre 5 ft — kr.
Félévre 2 ft 50 kr.
Hivatalok, községek, köz-
segi jegyzők és tanítók
részére egész évre 3 ft.
Italmérok és köresemáro-
sok részére az „Italmérok”
közvetlen vel együtt
egész évre 4 ft.

Az előfizetések
postafaltalánnyal
eszközleendőek.

Egyes számok 10 kr-ával
kaphatók a kiadóhiv.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A GÖMÖRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Hirdetések.

□ centimetenként 2 kr.,
fölszöriért 1/2 kr. fize-
tendő. Bélyegdíj minden
egyes beiktatásért 30 kr.

A NYILITTÉRBEN

minden 3 hasábos gar-
mond sor díja 15 kr.
Hirdetőirodák, előfizetők
vagy gyakori hirdetőik
telemes díjkezelvény-
ben részesülnek.

kéziratok a szerkesztőséghez Kossuth-utca 19. sz. ház
I. em.) küldendők. — Kéziratok vissza nem adtnak.
Felelős szerkesztő: Dr. SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetenkint egyszer,

— VASÁRNAP —

A hirdetések, előfizetések, reklamációk,
a kiadóhivatalba (Deák-Ferencz u. 11. sz. alá) intézendők
Laptulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Lapunk számára hirdetéseket elfogad a *Reuter* ügynökség és a *Magy. Távir. Iroda* hirdetési irodája Budapest, Granátos-utca a 1 szám.

Jegyzői gyűlés.

Ebben a hónapban lesz a gömörmegyei jegyző-egyesület szokásos évi közgyűlése.

Sajó-Gömörön lesz megtartva, s előreláthatólag élénk részvét mellett. A programot még eddig nem ismerjük, de annál inkább reá vagyunk utalva, hogy a jegyzői intézménnyel foglalkozzunk, mert lehet, hogy így mi magunk is hozzájárulunk a program megalkotásához.

A jegyzői intézmény komolyságát soha kétségbe nem vontuk, sőt azokhoz tartozunk, mint azt ki is nyilvánítottuk a lap hasábjain, kik a közigazgatási reform keresztül viteléhez a jegyzői intézmény reformálását tartjuk első sorban szükségesnek. A mai politikai irányzat és viszonyok mellett, ha nem lehetséges az egész közigazgatásnak azonnali minden oldalú reformja akár önkormányzati, akár állami alapon, mindenesetre a leghelyesebb út, mi viszonyok javítására követhetünk, ha a reformot alulról kezdjük meg.

Leghelyesebb, ha nyakon ragadjuk a községet, s aztán bátor kézzel nyulunk a jegyzői intézményhez, ennek reformálásához.

Máriássy Andor, közéletünk e kiváló férfia, a legközelebbi megyegyűlésen így definiálta a jegyzőt: a jegyző a nép barátja, tanítója, vezetője és jogtanácsosa; nos, ezekben a jellegzésekben sok idealismus van a valóság mellett, s mi inkább azt mondjuk e helyett, hogy a jegyző a közigazgatás lelke vagy legalább is annak kellene lenni.

Egyesek, sőt mondjuk a többség valóban példászerűen felelnek meg hivatásuknak s a közigazgatás érdekeit komolyan viszik, azonban az ügyvitel még nem felel meg a modern kívánalmaknak. Igaz, hogy ebben a legfőbb akadályt maga a rendszer képezi.

Ennek a rendszernek a hiányai: hogy mindenképp a jegyző teendőit nem köti jogvégtelenséghez, mikor annyi jogászt termel hazánk s midőn a közigazgatási pálya természetes kezdete a jegyzői állás volna, másodsorban, hogy a jegyzői pályára sokszor elzúllott elemek kerülnek, kik minden tudomány és ambíció nélkül viszik dolgaikat és legfeljebb a nép szíjpolozására gondolnak. Hogy a jegyzői hatáskört és tevékenysége ügyeit szigorúan egy jegyzői rendtartás elő nem írja, a hivatal ezen működési körnek megfelelő munkakörrel el nem látja, hogy a fegyelmi hatalom és ellenőrzés a közbeeső hivatalok részéről nem kielégítő, végre, hogy a javadalmazás sem rendszeresített olyképp, hogy az anyagi existenciát biztosítaná teljesen és így ez a pálya komolyabb erők, előhaladásra számító tehetségek vonzója lenne.

Hámos László főispán ezekkel a viszonyokkal szemben adminisztratív tehetségének fényes tanujelét adta, midőn a bajok csökkentésére a kormánytól 16000 ft újabb dotációt kért s így az anyakönyvvezetéssel kapcsolatosan a közigazgatást is fejlesztette oly módon, hogy a jegyzői körököt szaporította, ezáltal a munkát csökkentette, s az ügyek komolyabb és rend-

szerebb feldolgozását tette lehetővé, végre a javadalmazást is egyenlővé és tisztességesse tette.

A jegyzői testületre ebből a jóakarattól nagy kötelességtudás háramlik és pedig nemcsak abban, hogy kötelességét pontosan teljesítse, hanem magát a nagy állami reformra előkészítse, hogy az előrelátható nagy változások és qualificationális követelményekkel szemben legalább az átmeneti korszak czínén hivatalában megmaradhasson és az ár el ne söpörje. Ezt a jegyzői egyesület útján teheti, amely útján alkalom nyílik nemcsak az intézményre, de a tagokra is befolyást gyakorolni.

Végre nem tartanók lehetetlennek, hogy a közigazgatás reformálásáig vármegyénk jegyzői kara egy jegyzői rendtartást dolgozza ki, ebben a jegyző jogait és kötelességeit pontosan körülírja és ez követendő szabályul a vármegye által szabályoztattnak.

Fehér kereszt.

Lapunk múlt számában részletesen ösmergettük a »Fehér kereszt« egyesület czélját, azon alkalomból, hogy Tabody József cs. és kir. kamarás Rimaszombatba jött, hogy itt a növényesülettel kapcsolatban fiókot alapítson, illetve a szövetkezetet a növényesülettel megkösse.

Hámos László főispánnak lapunkban közölt meghívója szerint június hó 30-án délelőtt 11 órakor volt a takarékpénztár tanácskozási termében az alakuló közgyűlés.

Az értekezleten megjelentek a növényesület legkiválóbb intézői hölgyei, így Bornemisza Lászlóné elnök, Kern Adolfné igazgató, Hámos Lászlóné, Farkas Ábrahámné, Samarjay Jánosné,

TÁRCZA.

MEGSZÖKÖTT HONORÁRIUM

Ügyvéd lettem

Kiszögezttem a czimtablámat:

Dr. SZUNYOGH HERKULES
köz- és váltó-ügyvéd.

s azután pedig visszakullogtam kis szobámba várni a jó szerencsét.

Már alkonyatra hajlott az idő, midőn szobám ajtaja iszonyatos robajjal felpattant, s azon egy az ördögféle százszor rútább hatalmas huzogombóc gurult be; lehetet ugyan hatvan éves

— Szunyogh úr, Szunyogh úr! az Isten áldja meg, jöjjön hamar velem, — de mindjárt, most, rögtön, azonnal! — lihegte egyfolytában érthetetlenül.

— De az istenért, kicsoda ön, és mit akar?
— Hallja az úr, ne teketóriázzon sokat, hanem jöjjön, mert ha nem jön, hát viszem! tudja-e?

— Mi a csudát akarhat ez az ember? — gondolám, — s csakhamar fejembe plántálva czilinderemet, nehogy beváltsa szavát, vele rohantam.

Nem messze vitt, — akarom mondani vezetett, — csak a harmadik utczáig, s ott bebillen-

tünk egy koreszába, azon átlépdelve, szobába nyitottunk.

— Nos Szunyogh úr, itt fekszik a feleségem, gyógyítsa meg kérem.

Most tudtam csak, mit akar. Orvost keres, és ügyvédet hív a szegény ördög.

— Bocsanat én nem vagyok orvos, tévedni méltóztatott.

— Nem-e? hát mi a csudának van künn a czimtablája s azon a doctor czim, mi? Vagy talán nagyvárosi hóbertban szenved az úr?

Látva ingerültségét, felvilágosítottam; dühösen nyargalt körül a szobában, majd pedig kirohant.

Furán esett a dolog, de csakhamar elfeledtem, amint a beteg kissé kibontakozva hópárnái közül, rém emelte tüzesen csillogó szemét. Ah! lelkemet ez a pillanat a hetedik menyországba ragadta!

Annyi háj, annyi csáb együtt, egy teremtesen! Valóságos műremske volt az isteni teremtesnek, alkotásnak. A remeknél százszor remekebb volt.

Egy pillanat elég volt arra, hogy örülésig belebolonduljak. Szívem, e kis zsarnok, olyan hevesen dobogott, hogy szinte megijedtem; minduntalan kikéredkedett hüvelyéből.

Néhány pillanatig némán olvadtak össze szemsugaraink, míg végre is ő törte meg a csendet:

— Amint észrevettem, tévedés van a dologban, nemde?

— Igen asszonyom, »kedves« férje csak a doctorátusomat nézte, de tulajdonképeni foglal-

kozásom elkerülte figyelmét. Én ügyvéd vagyok; »mondám, szeméimmel« majd »elnyelve« ezt a tengernyi csábót.

— No de megbocsátható ez a tévedés neki; ő olyan szeleburdi, széllel bélelt fajankó, hogy fölületesen tesz-vesz. Bocsanat meg neki, kérem.

— Részemről kész a bocsanat! — mondám az utóbb hallott szavakom rágódva: Hm, szeleburdi, széllel-bélelt fajankó a férje, az ura! No ezek nem igen élvezik a paradicsomi boldogságot! Az meg éppen nem fért a fejembe, hogyan került ez a gyönyörű angyali teremtes ennek a vén, a csúnyánál százszor rútább salabakternek a »birtokába«!

Bemutattam magam, ő viszont:

— Szitakötő Bendegúzné szül. Cickánovits Anastázia; s ezzel én távoztam.

Vendéglet az ura, azt már tudtam, meg azt is, hogy kutyamaeska barátság lehet gyakran köztük, most meg azon törtem a fejem, miképp lehetnék én mindennap közelében ennek a szép asszonynak.

Végre kifundáltam: »kosztolni« fogok náluk és punktum!

Ugy is lett. . . .

Rendesen jártam hozzájuk, s az a vén faragatlan ficzko olyan előzékenyen bánt velem, hogy akaratlanul is csodálkoztam, miképpen vetkőzhette le azt a durvaságot, melylyel első alkalommal volt szives engem megraktálni.

Szótlatlanul nézte, sőt többször hallgatta is udvarlásomat. Ez nekem fölségesen tetszett s

Máriássy Lászlóné, Marton Jánosné. Groó Vilmosné, Baksay Istvánné, Beliczky Viktorné, Baksay Józsefné, Stolcz Mártonné, Máriássy Margit s mások, továbbá Hámos László, Bornemisza László, Fornét Jenő, Szabó György, Baksay István, Sárkány Imre, Groó Vilmos, Molnár József, dr. Szeless Ödön és mások.

Bornemisza Lászlóné elfoglalván az elnöki széket a nőegyesület részéről szívélyes szavakban melegen üdvözi a jótékony nemes harcosait, a gyermekvédelem apostolait, és felkéri a megjelent Tabódy cs. és kir. kamarást, hogy a Fehér kereszt részéről foglalja el az elnöki széket.

Szívélyes éljen volt a viszonzás.

Ezután Hámos László főispán üdvözölte Tabódy József kamarást, mint a Fehér kereszt-másodelnökét Gömörben, szívélyes Istenhozottat mond, s röviden, de velősen előadja a Fehér kereszt misszióját a gyermekvédelem, minthogy lényegében egytón halad a nőegyesülettel ezért indokolt, hogy karöltve járjanak. A nőegyesület a jövőre is a gondos anya, aki új leányát a fehér keresztet gyámolitása alá veszi, hogy ebből az elhagyott gyermekeknek minden oldalról jövő gyámolítás szereztessek. Hiszi és reméli, hogy a nőegyesület még jobban fel fog virágozni, s a fehér kereszt hátrányára nem leend.

A főispán őszinte szívből jövő nemes szavai mély hatást tettek a jelenvoltagekra.

Tabódy József kamarás ragadta meg ezután a szót. Üdvözi a megjelent hölgyeket és urakat, köszönetet mond szíves figyelmükért, s az üdvözlőt átviszi Gömörmegyére és ebben Rimaszombatra, s teszi ezt első sorban Stefánia özvegy trónörökösne nevében, ki nemes szíve fájdalmában magyar nemzeti missio teljesítésében keres vigaszt. A fenséges magas asszony nemes szívének legbensőbb óhaja, hogy minden vármegye székhelyén legyen egy egyesület, amely a gyermekeket megmenti az édes magyar hazának, ő fensége óhajtja, hogy minden megye székhelyén legyen egy szeretetház hol védelmet, oltalmat talál a csecsemő, esetleg súlyos viszonyok közt az anya is.

Ezután felolvassa az alapszabályok azon határozatait, a melyek az egyesület céljait határozzák meg, ahogy ezt már lapunk múlt számában is közöltük.

Az egyesületi cél elérésére két módozat áll rendelkezésre.

Az egyik módozat, hogy ott, ahol nőegyesület nem létezik, ott tagok gyűjtése eszközöltessék, ott, ahol nőegyesület van, annak kezébe tétessék le a mandátum.

Itt van nőegyesület, ez pedig erkölcsileg és anyagilag is a Fehér kereszt egyesület által nem hogy veszítene, de nyerni fog, mert az egyesület erkölcsi befolyása, esetleg anyagi eszközei rendelkezésre fognak állani a nőegyesületnek; a fehér kereszt ezenfelül ma már nem kívánja azon alapszabály szerű kötelezettséget, hogy bizonyos hányad a fiók által a központnak beszolgáltatandó.

Az egyesület érdekében Stefánia ő fensége megkérte a hercegprímást és belügyminisztert,

hogy az egyesület érdekében komoly támogatásokat meg ne vonják és Vaszary hercegprímás a püspöki kart hívta együvé s ennek az utján az egész országra menő buzditást tett közé; a belügyminiszter is minden lehető nemcsak megígért, de meg is tesz.

Szólok ezután azt indítványozza, hogy a megoldási forma az legyen, hogy a nőegyesület ezentúl ugyis, mint a Fehér kereszt egyesület fiókja fog létezni, s mint ilyen kettős szervezettel fog birni. A nőegyesületnek megmarad eddigi tisztikara, de emellett megalakul a Fehér kereszt fiókja is. A nőegyesület minden tagja újabb kötel zetség nélkül tagja egyúttal a Fehér keresztnek és a Fehér keresztnek min len tagja, tagja egyúttal a nőegyesületnek is. A Fehér kereszt részéről végre egy új tisztikar alakítását indítványozza, a melyben a nőegyesület egész régi tisztikara átvétnék, kéri a határozatot és választást, s üdvözi még egyszer az egybegyűlteket.

Lelkes éljenzés felelt Tabódy szépen átgondolt szavaira.

Ezután elhatározottat, hogy a nőegyesület egész tisztikara átvétnék és az elnökségben Bornemisza Lászlóné, az alelnökségbe Molnár Józsefné, az igazgatónői tisztbe Kern Adolfné és a választmányba az egész nőegyesületi választmány egyhangulag elfogadtatott.

A férfi elnöki tisztbe egyhangulag Hámos László főispán választott meg. A férfi igazgatóságba: Szabó György, Bornemisza László, dr. Löcherer Tamás, dr. Fornét Gyula és Groó Vilmos, a vezértitkári és jegyzői állásba dr. Szeless Ödön. Főpénztárnoknak Molnár József és alpénztárnoknak Eperjessy József; a nőegyesület választmányja ezután kiegészített és beválasztottak: Markó Sándorné, Schlosser Albertné, Sárkány Kálmáné, Szentmiklóssy Istvánné, dr. Kálniczky Gézáné, Mihalik Dezsóné, Putnoky Móríczné, Radvánszky Károlyné, Draskóczy Lászlóné, Máriássy Barnáné, Rutheny Bélané, Máriássy Andorné és mások.

Hámos László főispán ezután üdvözi a megalakult gömörmegyei Fehér keresztet, s mint legközelebbi célját, egy gyermekmenház létesítését állítja fel, mit a közvélemény is sürget s melynek áldáshozó misszióját kétségbe vonni nem lehet.

Azt hiszi, hogy abban a gyermekvédelem minden módja ápolásra fog találni. A lelkes éljenek lecsillapodása után általános figyelem és feszült érdeklődés közt Bornemisza László, mint a megye első tisztviselője szintén kötelességének ösmeri az egyesület támogatását, s meg is ígéri, hogy a vármegye kezelése alatt levő szegény alapot a menház létesítésére és az egyesület nemes céljaira ehető mértékben felajánlja, s azt hiszi, hogy ily uton meg fog valósulni a cél, s ezúttal Gömörmegye részéről üdvözi újból Tabódyt és Hámos főispánt.

Az éljenzéstől kísért beszédre Hámos László főispán megköszöni e figyelmet.

Ezután Bornemisza Lászlóné mint női elnök kimondja az elfogadott fenti határozatokat, s

ezek közt különösen hangsúlyozza a gyermekmenház létesítését.

Végül Tabódy József cs. és kir. kamarás ragadja meg a szót, és megemlékezik arról, hogy az egyesületnek mai nap 10 éves jubileuma van, mert éppen ma tíz éve annak, hogy megalakult, s fehér kereszt azzal jubilál ma, hogy Rimaszombathban egy új fiókot alapíthatott; kívánja, hogy ez valamint az anyaegyesület virágozzanak fel, az egyesület céljai sikerüljenek, s végül köszönetet mond Hámos Lászlónak, nemes kezdeményezéseért, Bornemisza Lászlónak a szíves közreműködésért, az összes hölgyek előtt tisztelettel hajtja meg a fehér kereszt lobogóját, s kéri, hogy az legyen vezérük.

Élénk éljenzés volt a gyűlés záróköve. A jelenvoltagek emelkedett hangulatban távoztak.

H I R E K.

Hámos László főispán a kozigazgatási bizottsági ülésekre Rimaszombathba érkezett f. hó 7-én és néhány napot az ügyek elintézése végett itt töltött.

Esküvő. Kubinyi Géza országgyűlési képviselő, közéletünk és társadalmunk kiváló férfianak szépség, báj és műveltségben egyaránt gazdag leányát, Kubinyi Szeréna urbölgyet, mult hó 29-én vette oltárhoz Gömör Panyiton Nagy Elemér tornalliai szolgabíró és földbírtokos. Az esküvőnél mint nászasszony Hámos Lászlóné ő méltósága, mint násznagyok Hámos László főispán és Szentiványi Árpád orsz. képviselő szerepeltek. Az esküvő nagyrészt családi körben folyt le és a fényes családi ebéd után a boldog ifju pár új otthonába, Tornallýára utazott, hol lelkes fogadtatásban részesültek. Változhatlan boldogság kísérje a szép frigyét.

Kinevezés. Szakall Gyula tornalliai kir. járásbírói aljegyző, ő felsége Somogy megyébe, Nagy-Atára ábiróvá nevezte ki. Őzinte örömmel fejezzük ki e fiatal, tehetséges jószág elömeneteléhez, de viszont sajnáljuk, hogy társadalmunk köréből távozik. A minél előbbi visszatérésre mondunk Isten Hozzád-ot.

Mulatság. A helybeli főgymnasium érettségét tett ifjúsága f. hó 29-én minden ízében sikerült mulatságot rendezett a Rózsa nagy teremben; a hölgyek szép és nagy koszorúja jelent meg a parketten és a nyári hőség dacára is páratlan jókedv uralkodott, ugy, hogy még reggel 5 órakor is vigan járták a párok. Olyan páratlan jókedv uralkodott a mulatságon, a milyent még Rimaszombathban nem igen volt alkalmunk látni.

Neogrady Antai festőművész a milleniumi kép festését, miután az előtanulmányokat megtette Murányban, megkezdette. Neogrady most Jolsván, atyjánál idözik. Itt tanulmányokkal foglalkozik és kirándulásokat tesz, hogy az osztrak-magyar monarchia irásában és képben című műhöz rajzokat készítsen Gömörből Fo-

napról-napra tüzesebben fogtam a dologhoz, s úgy néhány hét múlva nyíltan be is vallottam szerelmemet, s ő szívesen fogadta.

Örömem határtalan volt. Minden időmet náluk töltöttem; ha kerestek, csak ott találtak, ha kliensek, s később már ugy megszokták, hogy egyenesen oda jöttek.

Szitakötő Bendegúznak az első nejétől volt egy huszárhadnagy fia, ki most otthon bajszbéli vagyonát dédelgette. Mindjárt az első napokban szoros barátságra léptem vele, csupa számításból. Vele piquettirozgattam a kis kerek asztalnál, mely közvetlen a pénztár előtt állott, s így mindig bálványom közelében lehettem, az én bohó szivecském véghetetlen öröme . . .

Egy izben csakis Anastáziám volt honn. Rég vártam erre az alkalomra, s most megjött. Egy pillanat műve volt mellette teremni, s delta-ként önteni eléje lávaként forrongó szívem hő érzelmeit.

Ekkor mondta el azt is, hogyan lett nejevén ennek a semilyen ábrázatu vén salabakternak. Szülőinek akaratából füzte magát hozzá, pedig gyűlöli szíve mélyéből, s most egy idő óta azon tóri kis fejét, miképen szabadulhatna tőle, mert meg van győződve, hogy őt csak vendégcsalogató-nak füzte magához örökre, mint előbbi két feleségét.

Szerelemtől duzzadó szivecském olyan örömrában uszott Anastáziám szavára, hogy mindent félre tevé, megragadtam kis kacsóját s tüzes csókot leheltém reá.

Nem haragudott érte. Sokat, nagyon sokat esvegtünk, végre arra a megállapodásra jutottunk, hogy férjétől válni fog. Az ő részéről megvolt az ok: a mélyeségy gyűlölet, de a férj uram, az öreg, az, az! — az volt még a nagy sor! Ezt kellene még valami módon megkeverni, vagy valami furcsa kifakadásra birni, de hogyan? Ez a bökkenő!

— Megvan! — mondám, — ne jöjjön többet a pénztárhoz. Nyilvánítsa ki, hogy nem lesz annak a sok szekirozásnak kitéve, többet nem ül a pénztárhoz. A kedvéért oda járó vendégek lassankint, elmaradnak, s ez majd felülzi az öreget. . . .

— Pompás! ugy teszek »édes Hercules! Köszönöm, köszönöm, — nagyon szépen köszönöm!

Másnap egy sürgős ügy engemet vidékre hívott, s majd két hetet töltöttem távol imádot angyalomtól.

Vajjon használta-e a kurát? . . .

Egy izben, midőn már hazajöttem, átszaladtam, hozzájuk; vendég nem volt, csak Dezső búsulgatott, tán bizony nem jutott dinnyeföld a számára?

»Félre innen gond és bánat! . . . .
Hozzá fogtunk a csöndeshez.

Alig játszottunk ki egy parthie-t, a szobából heves szóváltás ütötte meg föleimet:

— Hát mi lesz már, mi? Mikor akarsz kötelességedhez fogni; tán elég volt már a henyelésből, vagy nem? Én üljek a pénztárhoz, mi?

— Soh'se tegye azt, mert bizony isten az a kevés vendége is elriadt, megszökik, ami még van, ha magát látja!

— Elhallgass, te kigyó! — sziszszent fel a sértett Bendegúz, hát miért vettelek én el, mi? tán bizony azért, hogy szobában illegetsd-billegetsd magadat, ugy-e? kéne?

— No hát tudja meg, tegyen ami tetszik de én nem leszek tovább vendégcsalogató-ja, ugy is csak ez a cél vezérelte a harmadik nőszülésre, egyébb semmi!

— Tyhó, azt a keserves, ákáczfán turbékoló hétf-jü sárkánytól származott ördögi mivoltod, te asszony! Még ilyet! Nem, nem, tovább nem kellesz, és százszor nem! Válunk, válunk!

Ingenyelőt nem tűrök a házamban, takarodj innen te aspis kigyó! Még ilyet! Jaj-jaj-jaj! . . .

— Örömet, »drága Szi akötő ur!

Alig hangzottak el az utóbbi szavak, a szép asszony csakugyan eltávozott, egy sokat mondó pillantást vetve reám és Dezsőre.

Alig tudtam leküzdni örömömet; mindketten szótalanul bámultunk az előttünk heverő kártyalapokra, midőn az öreg prűskölve, mint egy ötven lőerejű lokomobil, kigurult a szobából, s egy székre vetette magát.

Mi dketőnk olyan furán érezte magát, hogy szóhoz nem tudunk jutni, s végre is egy néma kézszorítással elváltunk. . . .

Agyam égett, szívem lángolt, egész lényemet olyan forróság futotta át, hogy homlokomat alaposan elborította az izzadság. Az örömtől alig tud am gondolkodni.

A vendéglőből kitámolyogtam az utcára, majd egyet gondoltam s Anastáziámhoz siettem, ki szülőihez távozott.

Az ügyének átadását kértem, mit ő készséggel megtett. Honorárium fejében pedig szíveért esedeztem, mit ő teljesen nem is tagadott meg. Tehát ügyvédje lettem szívem éltető sugarának, imádot Anastáziámnak! Tehát rajtam áll: ha el tudom őket választani, fá adságom jutalmául őt nyerem, ha pedig nem, ugy . . . vége az épített légvárnak.

— Tehát enyém lesz édes Anastáziám, ha sikerül az elválasztása?

— No csak nyugodjék meg édes Herkulesem, minden jó lesz. . . .

Mohón csókoltam meg kis kacsóját, s átveve iratait, haza siettem.

Másnap pedig megindítottam honoráriumom valóperét.

Szitakötő Bendegúz is éppen akkor jelentette be, mikor én. Ugy nézett reám, mintha apját, anyját megöltém volna.

lyó hó 5-én itt jart Rimaszombatban és lerajzolta az Akasztó-hegyről Rimaszombatot, felvételeket eszközölt a liker gyárról, Rozsnyó városából, legközelebb pedig a jánosi ósrégi apátság templomát fogja rajzolni. A kiállítás földmívelésügyi pavillonja részére a gátvédelmet a szegedi nagy árvíz alkalmával fogja megfesteni. E czélból Szegedre utazik legközelebb, hogy felvételeket készítsen a helyszínén. Közben Bársony István egy kötetéhez készít illusztrációkat. Egy szóval Neogrady valóban tul van halmozva munkával, a minék nagyon örülünk, hogy megyénkbeli művész sikerrel működik.

— Marczel Béla postafőnök nyugdíjaztatván, Duna-Földvárba költözött családjával. Folyó hó 4-én utazott el; ez alkalmából kartársai meleg ovatióban részesítették és a pályaházba testületileg kísérték ki.

— **Uj rendőrkapitány.** Hámos László főispán Bihary Gusztávot, a rimaszombati járás főszolgabíróságánál alkalmazott hivatalnokot, kinevezte Nagy-Rőcze rendőrkapitányává. Kívánjuk, hogy gyakorlati téren szerzett sokoldalú ismereteit minél hathatósabban érvényesítse Nagy-Rőcze érdekében és kineveztetéséhez őszintén gratulálunk!

— **A 30 huszár ügye.** A »Budapesti Hirlap« f. hó 3-ik és 5-ik számában ismételtén arról ad hírt, hogy Gömörmegye a 30 huszár ügyében országos oppositíót óhajt indítani és e czélból egy több ivre terjedő felirat készen áll, a melyből még idézetek is jelentek meg, sőt hírt ad arról is, hogy a hivatalos körök elenzik azt, de ennek ellenére is benyújtják a feliratot a közgyűlésnek és reméhetőleg az többséget is fog nyerni. Ugy látjuk mi, hogy valaki a Budapesti Hirlapnak kacsát juttatott, mert mi itt Gömörben a feliratról, ennek érdekében vagy ellene folytatott agitációról egy szót sem hallottunk, már pedig Gömörben nincsen számot tevő ember ki ha valaimit akar, az ne férfias nyíltsággal tenné és semmi esetre sem fordulna azon titokzatossághoz, a mely a Budapesti Hirlap közleményében helyt foglal. Ha egyilyen mozgalom megindult volna, vagy felszínre került volna, ugy mindenesetre mi volnánk az elsők, kik arról hírt adnánk, mert ily ügyekben az agyonhallgatás módszerét nem lehetne követnünk már csak azért sem, mert a vármegyében elfoglalt független állásunk és lapunkhoz fűződő közbizalom ezt teljesen kizárna.

— **Tűzoltó multság.** Rozsnyón, az önkéntes tűzoltó egyesület négyesén sikerült multságot rendezett a fürdőben. A tűzoltóság Feyman László vezetése alatt vonult a fürdőbe s hosszú sorfalat képezve, tisztelegve fogadta az örökös főparancsnokot, Schlosser Albertet, aki szép beszédben üdvözölte a tűzoltókat, megköszönte a hozzá való meleg ragaszkodást és biztatta őket, hogy továbbra is az eddigi buzgalommal szolgálják a tűzoltóság nemes zászlaját, melynek még sok dicsőséget kíván. Ezután barátságos lakoma volt, amelyet sok tószit fűszerezett, majd az ifjuság tánczra perdült és hajnalig járta vigan.

— **Üsse kö!** — gondoltam — egyet köhintetem s markomba nevetve elfordultam.

Elérkezett a befejező tárgyalás napja! Mitután a békítés nem használt, a feleket csakugyan elválasztották egymástól.

Egy helyett százat szerettem volna lépni. Haza rohantam s kikenve fenve magamat — klakk, lakk, frakkban hajtatam Anastáziámhoz, hogy fáradságom jutalmát most már kikérem, kezéért esedezve...

A legnagyobb meglepetésemre a szobaleány fogadott, egy kis levelet nyújtott felém:

— Anastázia ó nagysága ezeltől egy órával Szitakötő Dezső hadnagy uralul utazott s tiszteletét küldi önnek...

— Óh te átkozott Éva ivadéka te! Hogy rakjon az ördög szeges putnyóba!

Mintha leforráztak volna. Honoráriumom, melynek elnyerhetéseért minden más ügyet elhanyagoltam, im csufosan cserben hagyott — megszökött.

Honorárium — fuc-es!
Felbontottam a levelet s olvastam:
»Kedves Szunyogh!

Dezsőt régebben szerettem, mint önt megismertem, régi viszonyom volt vele, most övé leszek!

Szives fáradságáért fogadja kö zönetemet.
Anastázia.
— Hát csak fulj bele! — gondolám.

Dezsőkém! Mikor legelőször akarod kebledre ölelni az én megszökött honoráriumomat, változzon át az egy három emeletes házra s ugy boruljon ölelésre epedve váró karjaid közé!

H. S.

— **Kérem a községi, kör- és okl. segéd,** valamint az addügyi, másod- és aljegyző urakhoz! Négyezerkétszázkilencvennyolcz tagból áll a mi gárdánk, a magyarországi községi és körjegyzők kara. Ez a jegyzői kar évek hosszú során át lazas tevékenységet fejt ki társadalmilag véve ugy, mint irodalmilag is. A sajtóban a társadalmi sorakozás terén, a vidéki egyletek alapításában, a közigazgatási szaksajtó létesítésében, a községi igazgatás és a jegyzői kar létkérdéseinek megvitatásában ugy, mint pályakérdések kitűzésében e gárda vezérkara, értelmiségének jva nem kicsinylendő érdemeiket szerzett olyannyira, hogy a közvélemény érdeklődése mindinkább fokozódik a jegyzők ügye iránt. Minezeekre való tekintetből elhatároztuk magunkat a magyar jegyzők élete és munkáé czim alatt egy oly lexicális munkának megírására, mely a magyarországi jegyzők életrajzát és munkásságát lehetőleg teljesen magában foglalandja. Kérjük tehát t kartársainkat, hogy önéletrajzi adataik: vezetek-, kereszt- és előnevük, születési helyük és idejük, vallásuk, családi állapotuk, jelenlegi állásuk, iskolai képzettségük, törvényes minősítésük, nyelvismeretük, közszolgálati idejük és minőségük, társadalmi és irodalmi működésük, továbbá szüeiné neve, sorsa s egyéb felemlitendő észrevételek közlése által nekünk nehéz feladatunk teljesítésében segédelmet nyujtani sziveskedjenek. Az elhalt vagy más pályára átlépett kartársak esetleg ismert életrajzi adatainak közlése munkásságunknak ismertetése szintén kérietik. A tárgyunkra vonatkozóval bíró vidéki lapok, folyóiratok, évkönyvek és egyéb nyomtatványok mint pl. gyászjelentések, családi értesítők, stb. beakintésre való megküldését azzal kérjük, hogy azokat vett használat után kívánatra köszönettel visszaszámazzuk. A vállalatunk szellemi részét illető kézzelnyek legkésőbb f. é. augusztus hó végéig Navarra József, községi jegyző czimérs küldendők Borosjénőre, u. p. Üröm, Pestmegyében. Kérésünket megújítva, maradtunk kartársi üdvözzettel Borosjénőn, (Nagy-Becskerek) 1895. évi május havában. Navarra József, s k. községi jegyző. Hegedűs János s k. megyei aljegyző, a »Községi Közigazgatás« szerkesztője.

— **A gyorsírás világából** Wiesinger Frigyes aki legközelebb tette le kitűntetéssel az érettségi vizsgát a helybeli főgymnásiumnál, a ki a gymnásium ifjuságának gyorsírói körének mozgalmairól lapunkat is éveken át tudosította, a nyíl ványosság elé lépett egy ügyes kis füzettel, a melyben tárczaszerű közleményekkel igyekszik népszerűvé tenni a gyorsírást Wiesinger Frigyes fiatal kora daczára is jó tollforgató, ki érdekesen tud elbeszélni. Elbeszélései különben nagyrészt más megyék a főváros lapjaiban láttak napvilágot. A füzet ára 50 fillér, kapható a Gyorsírásügyi Lapok szerkesztőjénél (Bódogh Jánosnál Budapest közp. távirada), továbbá Lévay-Kármán féle könyvkereskedésben Rimaszombatban.

— **Mozdonyösszeütközés** A mult hét szerdáján Feleden téves váltóállítás folytán két hatalmas mozdony összeütközött. Mindkét mozdony megsérült, emberéletben azonban nem esett kár.

— **Vizbe fullt.** Gal Márton 19 éves kőmives tanoncz f. hó 3-án fürödni ment egyedül a rimaszécsi malom alá, de mert uszni nem tudott, s közelben segítség nem volt, a vízbe fullt. Holttestét másnap találták meg.

— **Nagy felhőszakadás** pusztított f. hó 4-én a baracjai völgyön. A kis baracjai partak ugy megáradt, hogy a csizai fürdő parkjába is behatolt, s a sétat utak egy részét beiszapolta. Csiz községben több házat elöntött az ár, de sőt Koller Miksa vendéglős egyik épületében kárt is tett, mert az épület fala kidőlt. Csiz és Lénárt fala között pedig a vasuti töltést mintegy 150 méternyi hosszúságban elmosta az ár, ugy, hogy a teherforgalmat ezen vonalon be kellett szüntetni s a személyszállítás is csak átszállással volt eszközölhető, amely miatt a személyvonatok 40-45 percnyi késéssel érkezhettek ez fülek-miskolczi vonalrészén. A kár tetemes a növényzetben is, mert az egész völgyön sokat beiszapolt és tönkre tett a nagy áradat. Ezen a napon, — f. hó 4-én — majdnem az egész megye területén nagy vihar dühöngött és az aratás előtt levő vetésekben, valamint a kukuriczában tetemes károkat okozott.

— **Vizbe fullt.** Özv. Hegedűs Pálné szélütött asszony volt. A mult hét egyik napján este felé a Rimának Tamásfala felé eső partján jrt-kelt, miközben megcsuszott, és éppen ebben a pillanatban észrevétlenül a vízbe esett, s a hullámok közt nyomtalanul eltűnt. A szerencsétlen asszony hulláját másnap huzták ki a Stolcz-féle tag közelében.

— **48-49-iki honvédség.** A szabadságharcz bajnokainak nyugdíjügyét és évnegyedekénti állandó segélyezését, ide értve a temetési járulékokat is, folyó évi 1-seje óta a miniszterelnökség

kebelében végyes bizottság intézi, melynek elnöke a miniszterelnöki államtitkár, tagjai az országos honvédségélyző egyesület és az 1848-49-es honvédségélyzők országos központi bizottsága részéről k küldött megbízott és végre az érdekel miniszterek kiküldöttjei, a bizottság előadója egy e végből kiküldött miniszteri tisztviselő. A jövőre tehát azok az 1848-49 évi honvédek, illetve özvegyei, kik az 1894. évi június hó 21-én 49.685 szám alatti belügyminiszteri látározással ellátott alapszabályokhoz képest ellátásra igényt támaszthatnak, kellek felsejere t folyamodványaikat ezentul ne az országos honvédségélyző egylethez, hanem közvetlen a m. kir. miniszterelnökhöz küldjék be.

— **Leányiskola.** A rozsnyói ág. ev. felső-leányiskola szép sikerrel működött az ideá és a kezdet nehézségein tul van. Bartholomeides Adél igazgató szakszerű értesítőben számol be. Kiemeljük, hogy az intézet egy internátussal van egybekötve, ugy hogy a leánykák bent az intézetben nyerne nemcsak ellátást, de nevelést is. Kiváló oktatást nyerne: magyar, német és francia nyelvekben, zene, háztartásban és kézimunkában. A kitűnő intézetet ajánljuk a szülők figyelmébe.

— **Honvédségi szolgálat.** Körrendelet a m. kir. belügyminiszteről. Az országos honvédségélyző egyesület felügyelő bizottsága f év május 16-án tartott ülésében hozott és a m. kir. Miniszterelnök ur által jóváhagyott határozata szerint az 1848-49-iki honvédségi szolgálat igazolására 1895-ik évi október hó 1-ig terjedő záros határidő tüzetett ki oly formán, hogy oly nyugdíjazási és segélyezési kérvények, melyekben a tényleges honvédségi szolgálatot igazoló teljes hitelességű és a fentebb említett záros határidőn belül kiállított bizonyítékok nem mellékelteknek, figyelembe vétetni nem fognak. Budapest, 1895. évi június hó 22-én Perczel, s. k.

— **A Dobsinai m. kir. állami polgári fiúiskola** ez idei értesítőjét Rőczy István igazgató a töle megszokott szakértelemmel állította össze. Dr. Kellner Viktor városi főorvos sok szakértelmel értekezik Dobsina közegészségi viszonyairól, Rőczy István érdekesen vázolja az intézet történetét, nagy aapossággal adja a tanítási tervet, ösmerteti az írásbeli dolgozatokat, a könyv és szertárt, az érdemsorozatokat, az ifjusági segélyegyletet, az önképző és zenekört. A tanuló ifjuság összes száma az év végén 163 volt, ebből 72 magyar, 92 német és 2 tót anyanyelvű, 91 helybeli és 75 vidéki; ezek közül 57 tanult latin nyelvet, és 38 gyümölcsészetet.

— **»Mentor«** ellátási vállalat. Fontos kérdést old meg e vállalat, a mikor az ezredéves országos kiállítás igazgatóságának partfogása alatt működését megkezdette. A lakáskérdés okozza minden a kiállításra felrándulóknak a legnagyobb gondot, mert nemcsak attól tart, hogy nem kap lakást de fél a kiállítás tartama alatt azok drágaságától. E vállalat saját szállóhelyeit rendezi be és minden jelentkezőnek 7 napra már előre lefoglalja szobáját, jöjjön az a kiállítás tartama alatt bármikor is Budapestre. Az étkezési szelvények a főváros és kiállítási terület több előkelő vendéglőiben birnak érvényen, míg a közlekedés a lóvonat és a villamosvasutal bármely vonalon teljesithető. A vállalat ellátási könyvecskéi 7 napra szóló szoba, étkezés, közlekedés, kiállítási és szórakoztató szelvényeket tartalmaznak. Azonkívül játszanak a kiállítási tombolan és egy hét napra szóló 2000 koronás bal eset biztosítási bázczával birnak. Egy könyvecske ára 42 frt, beszerezhető 1 frt heti, vagy 4 frt 20 kros havi, lefizetés mellett már ma és az esetben, ha egy 6 frt 50 kros napi szelvényvel pótolva lesz, két személy által 4 napra bir érvényen. Nem csoda, ha az ország minden részéről már is oly nagy számban érkeznek a vállalathoz bejelentések, es így a közönség helyesen cselekedne, ha minél előbb jelentkezék, miután a vállalat csak korlátozott számban fogad el előjegyzéseket.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Vadászterület bérbeadás.

A pelsüci határban fekvő Pelsücz város, örökzöld lakosok s birtokos közönség tulajdonát képező vadász területek külön-külön a f év augusztus hó 1-ő napján d. e. 9 órakor a vírusházán nyilvános árverés útján 6 egymásután következő évekre bérbe fognak kiadatul, bérleti kívánók meghivatnak. A feltételek addig a városi jegyzői hivatalnál megtekinthetők.

Pelsücz, 1895 július 1-én.
Szarvas János
v. főbíró.

